

Szerkesztőségi iroda:

BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház-utca 95. sz. alatt,
hova az előfizetési pénz s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helyre 40 kr.). Minden egyes hirdetés bérleg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknek kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik. Oppelik Alajos, Duke M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

18. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, február 12-én.

I-ső évfolyam 1885.

A nemzetiségek testvérísülése.

— 1885. február 11-én.

Brassó város történelmében arany betűkkel lesz felírva 1885. február 9—11-ike.

E három nap a megünnepelésre, e három nap a nap a nemzetiségek testvérísülésének örömmünnepe.

A mit évszázadok nem birtak elenyész-tetni, a mire sem kérés, sem fenyegetés, sem jó-, sem rosszindulat nem volt képes, a mit a politikai s szociális életben eddig még senki-nek sem sikerült legyőzni; azt a válaszfalat, mely khinai falként áll nemzetiségeink között, lerombolta egy művész, lerontotta egy költő: gróf Zichy Géza.

Egy világra szóló művészete az, mely egymás mellé helyezte nemzetiségeinket, hogy karöltve s ölelkezve egymással, siessünk az ő ünnepelésére.

A brassai philharmonikus társulat meghi-vását követve, jött a nemes gróf közénk s mi-velte azt a csodát, a mely Brassó krónikájá-jában eddig páratlanul áll.

Mert arra, hogy két nemzetiség fuzionál-jon a harmadiknak rovására — számtalan az eset; de hogy mindhárom egy utat követve, egy cél felé törekedjék, — az most történt először.

Ha szép képet nyújtott e tekintetben is a nemes gróf fogadtatása, lélekemelő volt a bankette, a hol vigan mulatva egymással, egye-sültünk a közös célban.

A polgármester és Maager Ferencz nem-zetiségen felül állottak; amaz a város részéről, emez a nemzetiségeket nem ismerő philhar-mikusok nevében; a nap hősei, a testvérísülési ünnep főbb faktorai Harmath Lajos, Lengeru János és Philippi Frigyes tanár voltak. Emez a magyarságot, a második a románságot, az utóbbi a szászságot képviselte. — Hallani a három nyelvű, de egyértelmű és érzelmű sza-vakat, látni az egy örömtől sugárzó arcokat, valóban lélekemelő volt.

Zichy Géza gróf művészetének kellett lenni, mely minket egyesítsen néhány órára. Bár egyesítene állandóan, egyesítene a jóban, hogy számúzve legyen tőlünk viszálykodás és egyenletlenség.

Ha városunk és hazánk ügyének hasz-nálni akarunk, ha magunknak nyugodt és bé-

kés életet akarunk biztosítani: egyetértésre, felebaráti szeretetre van szükségünk.

Politikai differenciáink nem oly áthidal-hatatlanok, hogy azokat kiegyenlíteni nem le-hetne. Csak egy kis jóakarat kell; engedjen valamit mindenik fél, közeledjünk egymáshoz igaz, önzetlen és őszinte barátsággal: a siker biztosítva leend.

A művészet azon nyelv, melyet minden nemzet egyaránt megért. E művészet az, mely megtörte nálunk a jeget; legyen ez továbbra is azon út, melyen haladnunk kell.

S a sajtó, mely mindenütt a közvélemény szószólója és képviselője, mely minden pártra nagy befolyást gyakorol, teljesítse kötelességét.

Magyar, szász és román, mely szép har-monია volna! . . . Rajta tehát és előre! Fog-junk kezét egymással, hogy mire a nagy mű-vész ismét szerencsétlen látogatásával, elébe állhassunk s elmondhassuk: Uram, a te mű-vészeted forrasztott egybe minket, — legyen áldva a te neved!

Belföld.

A főrendiház bármás bizottsága teg-napelőtt Szilávy József koronaőr elnöklete alatt tartott ülésében tárgyalta a 1885-ki államkötségvetésről szóló törvényjavaslatot és az ugynevezett kisebb tárczákon kívül elvégezte a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi, továbbá a belügyi, közlekedési és igazságügyi minisz-teriumok költségvetését. Tegnap folytatta a bizottság a tárgyalást és pedig a pénzügyi, vallás- és közokta-tásügyi és a honvédelmi miniszteriumok költségvetését és azután a gyámsági törvényjavaslatot vette tárgya-lás alá.

Az ellenzék és a főrendiház reformja. A mérsékelt ellenzék 9-én tartott értekezletében meg-állapította azon határozati javaslat szövegét, melyet a házban a főrendiházi reformtörvényjavaslat tárgyában egy tagja által be fog adatni.

A függetlenségi és 48-as párt szintén 9-én, Irányi Dániel elnöklete alatt tartott értekezletén tárgyalta és csekély módosításokkal elfogadta az Irányi Dániel által a főrendiház újjászervezéséről szóló törvényjavaslat tárgyában előterjesztett határozati javaslatot.

A megszállott tartományokban ideigle-nesen alkalmazott tisztviselők szabadságidejének újabb meghosszabbítása tárgyában a pénzügyminiszter körren-deletileg tudatja az érdekelt hivatalokkal, hogy a meg-

szállott tartományok közigazgatási szakában alkalma-zott, s megelőzőleg az osztrák-magyar monarchia te-rületén katonai vagy polgári minőségben szolgálatban állott tisztviselőknek már eddig hat évig tartó szabad-ságidejét még egy évre meghosszabbítja. Ó Felsége leg-felsőbb elhatározása folytán.

XIII. Leo pápa a »M. de Rome« szerint levelet fog intézni Simor János hercegprimáshoz, a magyar-orosz katólikus egyház viszonyairól. A kétségtelenül nagyfontosságú okmányból az fog kitünni, hogy Vanu-telli bécsi pápai nunczius ismeretes magyarországi uta-zása és Schlauch szatmári püspök emlékHzetes beszéde csak előfutárai voltak ennek a levélnek, a melyben igen határozottan hangsúlyozva lesz a katólikus egy-ház teljes függetlensége. Más oldalról még azt is je-lentik, hogy Vanutelli nunczius magyarországi utazása után a magyarországi egyházpolitikai viszonyokról rész-letes emlékiratot terjesztett a pápa elé.

Gróf Zichy Géza nálunk.

Nagy vendégünk folyó hó 10-én, kedden délelőtt folytatólagos ovációkban részesült.

Délelőtt 11 órakor tisztelegtek nála a sajtó kép-viseletében Filtsch J. W. (»Kronstädter Zeitung«), lapunk szerkesztője és a »Gazeta Transylvaniei« szer-kesztőjének képviselőjében annak zenészeti referense Muresan Jakab. — Filtsch német üdvözlőre a nagy művész igen szívélyesen válaszolt, megköszönve a meg-tiszteltetést, s hosszabb ideig a legelőnkebb társalgást folytatta a sajtó képviselőivel. Ezután lapunk szer-kesztője bemutatta a tisztelő magyar dalegyletet, mely-nek nevében Killyéni Endre tartotta az üdvözlő be-szédet. Válaszában a nemes gróf köszönetét fejezte ki a gyönyörű szerenádért s buzdította jeles dalárain-ka t dalra és informáltatta magát az egylet viszo-nyairól. Ezzel a tisztelők sora be volt fejezve s gróf ur ő méltósága dr. Hoványi s lapunk szerkesztője kíséretében a philharmonikusok főpróbáját hallgatta meg, a hol nagy elismerésének adott kifejezést Brand-ner zeneigazgató előtt.

Innen Fischer tábornokot volt meglátogatandó, a kit nem találván honn, a polgármester, dr. Hoványi s szerkesztőnk kíséretében a város nevezetesebb helyeit kegyeskedett megtekinteni.

Városunk a nagy művész-költőre rendkívül jó benyomást tett, sőt ő méltósága azon óhajának is adott kifejezést, hogy a nyár folyamában ha hetet kedves családjával együtt városunk-ban akar tölteni, mire nézve a polgármester ur s szerkesztőnk vannak megbízva alkalmas lakás ke-resésével.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A vizontlátás.

— Beszély —

(Folytatás és vége.)

Hogy ítélte volna el! hisz ő maga is olyant sze-retett, ki iránta nem érzett, ki újból is kiméletlenül győzötttette meg arról, hogy hiába remélt, hiába szen-vedett. És tudna-e mégis valaha mást szeretni? Soha, soha! senkit!

Te hű lélek, miért kellett ezt mind hallanod?

A fiatal orvos vágyó zarándokként járult hitének szentélyéhez, hogy vigasszal térjen vissza, s a helyett mit lelt? Egy keserves tapasztalattal lett gazdagabb.

— Irma! és tudnád-e Hektort még most is sze-retni?

Az orvos próbára akarta tenni a nő szívét.

— Gyűlölni tudnám, mint a bűnt, ha hitem nem tiltaná. Így csak imádkozom érte.

Gyűlölni? Hazudsz, hazudsz, te kegyes angyal! Te most is szereted őt, százszor jobban, mint enge-met! — A hallgatag ifju nem mondá ki, de fájólag gondolá el magában.

— Hátha imádra most van legnagyobb szüksége! Az apáca kérdőleg tekintett rá.

— Tudd meg Irma, hogy Hektor többé nem él.

— Mit? nem él? Az isten szerelmére! Meghalt? Szólj, esdve kérlek, szólj, ne gyötörj, ne kinozz ha-lálra! . . .

— Meghalt a kórházban; egy héttel ezelőtt ol-vasám nevét a halottak sorában.

Veronika megkövülve látszott ijedtében; szólni akart, de hangja bennrekedt. Képe viaszsárgává vál-tozott s rángatott arcizmai mintegy delejesen reszkető mozgásba hozták kezét, melyek hirtelen lihegő keblé-hez kapkodtak; aztán egy szívszaggató sikoltással a földre rogyott.

— Irma! édes, jó Irma! mi lelt?

— Szívem . . . itt . . . fáj! — nyögé ijesztő megerőtetéssel az ájult nő.

Oh, istenem! hogy szeretett volna a fiatal orvos rajta segíteni! Oly közel, s még sem tudott! A vas-rostély köztük állott áttörhetetlen válaszfal gyanánt. Hiába rázta azt az ifju vaskemény karjaival — hiába, hiába!

— Segélyt! segélyt! — kiáltá magán kívül ré-mültében. A szó elhangzott, de nem jutott ki a csu-kott nehéz ajtókon keresztül. Tán nem is volt senki közel, a ki hallotta volna. Ő maga eléggé megkisérlé kitépni az ajtót, melyen át bejutott, de izgatottsága-ban nem akadt a felnyitó gépezetnek rejtett kulcsára.

— Irmám, egyetlen szerelmem! oh, ébredj, kér-lek! — Hiába ébreszté a legédesebb nevekkal, hiába

zokogott sajnálatraméltólag, hogy a kő is szánta vol-na, hiába tépte haját, tördelte kulcsolt kezét. Mnd hiába! Irma ott feküdt életjel nélkül, némán, mere-ven, tán élettelenül. . . . Egyszerre egy himnusi dal hatott be a terembe a templom karzatáról, egy dal, komoly és magasztos, mint a csendes önmegadással viselt fájdalom; elébb halkan, majd hangosan, lélek-emelőleg, könyrefakasztólag:

»Ave Maria
Gratia plena . . .!»

A szerencsétlen fiatal ember térdre hullott, fejét a hideg falhoz szorítá, hogy forróságában meg ne re-pedjen. Oh, ezt a dalt ő hallotta még tizenöt év előtt gyakran; akkor még olyan boldog volt, és most . . .

Ave! A déli harangszó megkondult. Imádko-zatok, ti buzgó, kegyes zárdaszüzek, szerencsétlen testvéretekért, a ki . . . Nem, nem! nem halt meg. Magához tért a szenvedő teremtés. Szemeit kinyitja, lassan felkél s újból megszólal:

— Jaj, mennem kell! Mit gondolnak majd test-véreim, hogy a déli áhitatosságtól kimaradtam? Men-nem kell. Isten veled örökre, Lajos!

S ezzel távozott a teremből.

A szegény szerencsétlen férfi egyedül látta ma-gát a szobában. Pillája közt még egy könyecsepp akadt fenn; letörülte s ingatag léptekkel haladt ki a nyitott ajtón a szabadba vezető folyosóra. Mint a béna, ki Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Azt hiszszük, városunk összes lakosságának érzelmeit tolmácsoljuk, ha ezen magas jóindulatáért már eleve is köszönetet mondunk a nemes grófnak s örömlüknek adunk kifejezést, hogy csakhamar ismét szerencsénk lesz Európa egyik legnagyobb művészet falaink között üdvözölhetni.

A sétáról 12¹/₂ órákor visszatérve, ő méltósága 2 órákor ebédelt, s a délutánt lakásán töltötte.

A hangverseny.

Már közvetlen 7 óra után a »Nro 1« szálloda nagytermében kezdett gyülekezni a közönség. Nyolcz órákor azonban a nagy terem oly zsufolva volt városunk magyar, szász és román lakosságának színével, minőt Brassó város egy teremben soha sem látott. Egyetlen szék üresen nem volt s már állóhelyet sem lehetett kapni.

A közönség alig várhatta be a perezet, melyben a bámult művész megjelent. Hirtelen megnyílik az ajtó s a világhírű művész megjelenik a pódiumon, mellén rendjeleinek miniatüreivel, s a közönség oly lelkes éljenzésbe tört ki, minő Brassóban páratlan. Háromszor hangzott fel az »éljen«, midőn előbb Brennerberg Viktória k. a. a philharmonikusok, majd Lázár Irén k. a. a magyar társalgó nagy babérkoszorút nyújtották át a művésznek, a ki azokat megköszönve s félretéve, újból felhangzó zajos éljenzés közepette a zongorához ült.

A teremben a légy repülését is meg lehetett volna hallani, oly mély csend uralkodott. A billentyűk hangot adtak, minden szem a művészre, balkarjára irányult, a közönség hitetlenül rázta fejét, mintha nem hinné azt, mit saját szemével lát.

Az első piéce saját szerzeménye; »Magyar hangok« volt. —

Mit szólunk a játékról? . . Hisz annak bírálata is lehetetlen, e játék minden kritikán felül áll. Csak regisztrálni lehet a hatást, a közönség csodálatát és szünni nem akaró lelkesedését, a viharos éljenzést, midőn a művész az utolsó hangot csalta ki a billentyűk alól.

A második piéce: »Andante con Moto« (Mendelssohn) a philharmonikusoké volt s mondhatjuk, hogy ezen negyven tagból álló kitünő zenekar nemcsak megfelel feladatának, de oly kar, melyre városunk büszke lehet.

Az éljenzések zaja ismét megindult, midőn Zichy Géza gróf az emelvényen megjelent s meg sem szünnék, ha a művész mesteri játékát meg nem kezdi. — Egymás után következett »szerelmi álmom« (Liszt) és »Polonaise« (Chopin), majd rövid megszakítás után »Faust-ábránd« (Gounod.)

A terem ablakai is megrendültek a kitörő lelkesedéstől, mely ezeket követte és a nagy művész elég kegyes volt engedni a háromszoros kihívásnak s még egy gyönyörű népdalegyveleg által is gyönyörködtetni hallgatóságát. S mintha a népdalok még nagyobb lángra lobbantották volna a hallgatóságot, úgy tört ki a szívből jövő lelkesedés. — A művész még egyszer megjelent az emelvényen, még egyszer megrezgett a lég az örömköltásokba és a világhírű művész helyet foglalt az első sorban.

A philharmonikusok által nagy hévvel előadott s általános tetszésre talált »Euryante-nyitány« (Weber) fejezte be ezen élvezetes hangversenyt, minő csak akkor fog ismét kinálkozni Brassóban, ha újból szokott mankóját elejtve, szánandó erőten taglejtésekkel vánszorog terhes útján tovább, úgy ballagott a távozó idegen férfi is a kapu felé. Hisz életének egyetlen vigaszát, reményeinek egyetlen támaszát elejtette! . . .

A folyosón rongyokba öltözött, vézna koldusalakok állodáltak, kezeikben edényeiket tartva, hogy a zárda-konyhának hulladékaiban részesüljenek. Azok a kiaszott arcok a halálsápadt, görnyedten lépő távozó ifju felé voltak szánólag fordulva, mintha azt akarták volna mondani:

»Szegény boldogtalan!«

Oh, ti nyomorgó, éhező gyermekei a mostoha sorsnak! Van-e köztetek szerencsétlenebb, nyomorultabb e szegény fiatal orvosnál? Nem látjátok, hogy örült, elmeháborodott?!

— — — — —

Még aznap tébolydába szállították Lajost.

A nagy reményű, hirneves, széles tudományú közkedvelt fiatal orvos, ki pályacélja elérése előtt annyit fáradott, nélkülözött, küzdött és csalódott, — most ugyanazon városban él, melyben szerelmesét legelőször és legutoljára látta.

Irmája a zárdában imádkozik és sohajtoz . . . és ő nevet, danol — a tébolydában.

Baráczy Sándor.

rencsések leszünk körünkben láthatni hazánk ezen büszkeségét, Gróf Zichy Gézá. Adja isten, hogy mielőbb.

A bankett.

Mikor a nagy közönség eloszlott s a nagy vendég lakosztályába vonult vissza, a nagy teremben asztalokat terítettek. — Tíz és egy negyed óra tájt egy küldöttség meghívta a vendéget, a ki a jelenvoltak riadó éljenzése közepette foglalta el helyét az asztalfőn. Jobbján ülték; Brennerberg polgármester, Muray vezteigintézet felügyelő, Kenyeres kir. ügyész stb.; balján, Möller Ede apát-plebános, Maager Károly stb.

Midőn a harmadik fogásnál a gyomor is félig-meddig ki volt elégitve, Brennerberg Ferencz polgármester német nyelven ő felségére emelte poharát. — Szavait a jelenvoltak állva hallgatták s végén nagy éljennel felelték, a zenekar pedig tust adott.

»Maager Károly ur kíván szólani!« — hangzott Harmath Lajos ügyvéd hangja, a ki szíves volt a herold szerepét átvállalni. S Maager Károly felállott, szép német szavakban köszöntve fel a művészt a philharmonikusok nevében. (Zajos éljenzés.)

A negyedik fogásnál a magyarság hivatalos szónoka, Harmath Lajos emelt szót, magvas beszédben emelve poharát a magyarság nevében a jótékony művészre, ki nek bölcsője körül három génusz lebegett. — Midőn elhangzott az éljenzés, felállott az ünnepezt művész és megszokott kedves modorában, mely már az első perczenben is lekötö a hallgatót, megköszönte a személye iránt nyilvánuló tiszteletet s ismételt megígérve, hogy a nyáron hosszabb időt körünkben tölt (szünni nem akaró éljenzés) Brassó város közönségére emelte poharát. — A művészi játékát követett lelkesedés itt újból kitört. — A zene szép játéka után Orbán Ferencz emelt szót, a művészen az akarat erőit kiemelve, mely szépen sikerült toaszt újból felszólalásra indította a nemes grófot, a ki hangsúlyozva, hogy legelőbbet nagy mesterének, a mesterek mesterének, Liszt Ferencznek köszönhet, felkérte a társaságot, hogy Liszthez ez alkalommal sürgőnyt menesszen. — A nagy éljenzés elhangztaival, következő sürgöny fogalmaztatott: Liszt Ferencznek Budapesten. Gróf Zichy Géza legfényesebben sikerült, általános lelkesedésre talált hangversenye után egybegyűlt társaság a mesterek mestereért óriási, szünni nem akaró éljenzések közepette emeli poharát. A társaság nevében Brennerberg polgármester, Muray Lajos veszt. int. felügyelő, Lázár Gerő magy. kaszinó igazg. Maager Károly philh. társelnöke, Harmath Lajos ügyvéd, Brandner Antal zeneigazgató. A következő szónok Dr. Kabdebó Ferencz volt, ki tőle megszokott hévvel köszöntötte fel a vendéget. Ezután még gyorsabban következett a toasztok sora. Killyény Endre igen szépen köszöntötte fel a művészt a magyar dalegytel nevében, Dr. Otrobán Nándor gyönyörű beszéddel köszöntötte fel a nemes gróf családját s különösen kedves nejét, Szterényi József a helyi sajtó nevében s megbízásából a nagyevű író és költőt majd Dr. Kabdebó a nőket.

Most következett az estély egyik szép pontja. Lengeru János ügyvéd a román dalegytel nevében mint annak elnöke hosszabb, igen csinos román beszédben köszöntötte fel a művészt, hangsúlyozva, hogy városunk minden nemzetisége gyűlt egybe a művész ünneplésére. — A beszéd igen jó benyomást tett a nagy vendégre s társaságra egyaránt, mely a szóló iránti tiszteletből »se treaska« kiáltásokkal felelt.

Hasonlóképpen igen szép mozzanat volt Philippi tanár, mint a szász dalegytel elnöke, a ki ennek nevében szólott. A beszéd után következő »Hoch!« ok a szóló iránti tiszteletből — voltak az egyedüliek, melyeket ma hallottunk. — Lélekemelő volt az ünnepély, régen volt ily szép harmonia magyar, német és román között.

»És hogy e harmoniában megmaradjunk« — így mond a nagy művész — játszom a t. társaságnak még egy búcsut. — Újból felharsantak az éljenzések, a jelenvoltak az emelvény elé tódultak, mialatt bálványozott vendégünk ismét szerencsételtet azon ritka életvezetben, hogy újból s még egyszer gyönyörködhessünk egy egész világ által bámult művészetében. Az akkor-dok a szív legmélyéig hatoltak, miként a tüntető éljenzések is onnan kerültek elő. Röviddel egy óra előtt gróf Zichy észrevétlen visszavonult lakosztályába s ekkor oszlott szét a 86 tagú társaság nagyobb része, magával vive egy élvezetekben dus este soha sem muló benyomásait míg az ottmaradtak csak reggeli 5 órákor távoztak.

Az elutazás.

Folyó hó 11-én (szerdán) Zichy Géza gróf ő méltósága látogatást tett a vendégként itt időző Pálffy grófnőnél, s 11 órákor, a szász templomot nézte meg, melynek orgonája ez alkalomból teljesen játszott.

Innen megtekintette ő méltósága az Eszterházy-pincezt, majd rövid látogatást tett Lázár Gerő családjánál s azután Dr. Hoványi, Csik Imre s szerkesztőnk társaságában ebédre tért, melynek végeztével a magyar kaszinó választmánya s Brandner zeneigazgató tisztelegtek nála. Három órákor ezektől kisérve a pályaudvarra hajtattott s háromnegyed négy órákor — miután a megjelentektől egyenként elbúcsuzott, Bukarestbe utazott.

Legyen a nagy művész útjaott is a magyar művészet diadala! . . . Bukarestben 12-án és 20-én fog közreműködni s mi csak irigyelhetjük a bukarestieket, hogy szerencsések ezen ritka műélvezetben kétszer is részesülni.

Mi pedig soha sem feledhetjük el e három nap kellemes benyomását és szívből kiáltjuk:

Éljen Gróf Zichy Géza!

*

Liszt válasza.

A mesterek mestere, Liszt Ferencz, városunk polgármesteréhez f. hó 11-én következő sürgőnyt küldötte:

Budapest, 1885, február 11.

Brennerberg Ferencz polgármester urnak, Brassó.

Fogadják legőszintébb köszönetemet szíves távirati értesítésük és megemlékezésükért Gróf Zichy Géza méltán sikerült hangversenye alkalmából.

Liszt.

Külföld.

A hódító Olaszország. Az olasz kormány a vöröstengeri akciózt a porta tiltakozására adott válaszában is következőleg indokolta: Massauah s az innét Assabig terjedő partvidék megszállása az egyiptomi kormány ama nyilatkozatának követelménye, hogy nem képes e területrészeket megvédeni s kénytelen onnét helyőrségeit visszavonni. Tehát Assab biztonsága tekintetéből kellett e vidéket megszállani. Az ebből eredő helyzet azonos Angliával, a berberai és zeilahi kikötők megszállása tekintetében. Valamint Anglia, ugy Olaszország is a saját lobogója mellett ott hagyja az egyiptomit is és tiszteletben fogja tartani a porta jogait. Ami Abyssiniát illeti, ez az 1884. június 4-én kötött szerződés értelmében formászerűen lemondott Massauahról.

A szudáni hadjárat. Hir szerint Newdegate vezénylete alatt 8000 főnyi katonaság fog Egyiptomba küldeni Suakimon és Berberen át. — Wolseley tábornoktól tegnap délután távirat érkezett, melyben tudatja, hogy Gordon tábornok sorsáról nincs újabb hir. — Gubathól febr. 2-ki kelettel Kortin át jelentés érkezett, mely szerint a mahdi csapatai a Metammehn kívül fekvő épületeket lörékek készítése által védelmi állapotba helyezik. A társzekerek fedezésére rendelt angol csapatot jan. 30-án, Gakdultól három mértföldnyire, ezer ember támatta meg, de a csapat a támadást ágyutüzéssel által visszaverte, folytatta útját és most biztonságban van.

Vidéki élet.

Nagy-Szeben, február 3-án.

— A nagyszzebeni magyar polgári kör közgyűlése. —

(Vége.)

Egyletünk anyagi állását illetőleg, az évi jelentésben a múlt évi számadás és a folyó évi költség-előirányzat részletes adatokkal szolgál; e helyen szabadjon csak azt megemlítenem, hogy daczára a múlt évi berendezési tetemes költségeknek, daczára a folyó évben beszerzett második tekeasztal költségének, ugy a múlt évi valamint — biztos reményben a jelen év is pénztári maradvánnyal léssen lezárható.

Alapszabályaink a gyakorlatban nem mindenben feleltek meg egyletünk érdekeinek, miért is a választmány a tárgysorozat »indítványok« czimén jónak találta a legszükségesebb módosítások eszközölésére felkérni a tisztelt közgyűlést.

Végül egyletünket komolyan érdeklő és legújabbban felmerült eseményről kell hogy értesítem az igen tisztelt közgyűlést: ugyanis a helybeli »magyar olvasóegylet« legközelebbi közgyűlésében elvileg elhatározta ez egyletünkkel való egyesülést, miről hivatalosan letünk értesítve, ezen kérdést illetőleg a választmány javaslata »indítványok« czimén fog tárgyalatni s így részemről szoros köteletségemnek tartom e helyen minden prejudikatot kerülni.

A közöltekben igen tisztelt közgyűlés, őszintén és higgadtan, nagyjában előtártam egyletünk ez idei működését, hivatását és eredményét; melyben harmonikus kifelé rokonszenves és anyagi állását illetőleg teljes biztos és minden jogos várakozást meghaladótnak mondható s nagy öröme szolgálja a választ-

mánynak, ha részben is sikerült volna kinyerni a tisztelt közgyűlés méltányos helyeslését, mert mi is csak elérhetőket, de csodákat, nem mivelhetünk.

Isten adja, hogy a jelen és jövőben egyetűnkől minden visszahatás távol maradjon, — s legyen örökre a nemes kultus csarnoka — hol mindig csak szeretetben szeretünk (Zajos éljenzés.)

Ezt követték a titkári s pénztárnoki jelentések, melyekből kiveszszük a következőket:

A választmány összesen 8 rendes ülést tartott, melyeknek főtárgyait: A körhelyiségének berendezése teljes felszerelése, házsabályok megalkotása, tagsági felvételi jegyek megállapítása, tagsági díjak fölhajtása s egyéb folyó ügyeknek elintézése mellett főleg a tagok szaporítása képezték.

A kör vagyona az alább következő számadásban kimutatott elhelyezett alaptőke és készpénzen kívül 295 darab ingó tárgyból áll, mely ingóságok összesen 1362 frt. pénzértéket képviselnek, a nagy összegre menő kiadások teljesen kifizetve lettek s mint tartozás 1885-re csakis az év végén megrendelt s az 1885. évi költségvetés terhére eső második tekeasztal — ára 877 frt. 25 kr. — jött át.

A kör részére a lefolyt évben a következő lapok jártak:

„Nemzet“, „Pesti Napló“, „Politikai Ujdonságok“, „Vasárnapi Ujság“, „Világ Kronika“, „Fővárosi Lapok“, „Magyar Ipar“, „Magyar Polgár“, „Bolondistók“, „Borsszem Jankó“, „Ország Világ“, „Obszervatorul“, „Neue Freie Presse“, „Pester Lloyd“, „Hermannstädter Zeitung“, „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ és „Kikeriki“.

Adomány folytán: „Egyetértés“, „Székely Nemzet“, „Posta Közlöny“, „Ellenzék“, „Budapesti Hírlap“, „Pozsonyvidéki Lapok“, „Képes Családi lapok“, „Religió“, „Székely Föld“, „Die Presse“ című lap az egyetértés költségén — összesen 28 lap.

A lapok megrendelésénél is igyekezett a választmány a nagy közönség igényeinek minden irányban megfelelni.

A lefolyt 1884-iki évre vonatkozó számadás a következő:

Bevételek: 1. Beiratási díjakból 147 frt 53 kr., 1. Tagsági díjakból 1524 frt 80 kr., 3. Tekejátékból 320 frt 19 kr., 4. Kártyajátékból 474 frt 90 kr., 5. Elárusított lapokból 35 frt 56 kr., 6. Rendkívüli bevételek 14 frt 62 kr., 7. Magyar dalkörből 68 frt 14 kr., 8. Magyar műkedvelő-társulattól 121 frt 58 kr., 9. Fesztóry Lajostól 172 frt, 10. Többektől 53 frt., összesen 2832 frt 32 kr.

Kiadások: 2. Beruházásra 1162 frt 62 kr., 2. Folyó kiadások: ház- és szolgabér, fűtés, világítás, kártya, takarítás s a t. 1419 frt 92 kr., 3. Gyümölcsözölő elhelyezett tőke 181 frt 80 kr., összesen 2764 frt 34 kr. Készpénz 167 frt 98 kr. Pénztári maradvány a folyó évre: készpénz 167 frt 98 kr., takarékpénztárban 181 frt 80 kr., összesen 349 frt 78 kr. Ehhez hozzá számítva az ingó vagyonnak az eddigi elhasználásért 10%, tehát 136 frtnak leütése után pénzértékét 1226 frt, a kör az 1884. év végével összesen 1275 frt 78 kr. vagyon felett rendelkezik, ide nem számítván az 1885. év elején és annak terhére beszerzett új tekeasztal — és egyéb tárgyakat, melyek szintén 900 frtot tevő értéket képviselnek.

A kör tagjainak száma az év végén 282-öt tett. Több folyó tárgy elintézése után elnök a gyűlést feloszlatta.

Mulatságok.

— A rom. kath. nőegyleti bál február 7-én. —

A brassai magyar és német társaskörök kedvelt mulatsága február 7-én, szombaton tartatott meg a „Nro. 1.“ helyiségeiben. Noha az estély kezdete 8 órára volt téve, mégis már 3/4-8-kor egyik kocsi a másik után érkezett meg, magával szállítván az élő virágok legszebb példányait. A terem ajtajánál a rendezők nagy száma, a teremben Mayer Józsefné ő nagysága, mint az egyet elnöke fogadta a vendégeket. Ezek mind tömegesebben érkeztek, úgy hogy 9 órakor az első keringővel a tánczrend meg lett kezdve.

Mig a tánczó, mulató közönség elmélyved saját élvezetében, tekintsünk kissé körül. A terem igen csinosan van díszítve: virág és ismét virág, tűzér tűzér mellett; különösen szép a háziasszony helye, valóságos kis lugas, déli virágok, hyacintok stb. által körülvéve: egy várt képez az izzó és fullasztó teremben. Ez képezi középpontját a társaságnak; a komoly és hivatalos közönség, mely nem a saját élvezetért, hanem azért jött, hogy emelje az est fényét, hogy lerójjá adóját a jótékonyaság oltárán, a testvéregyletek képviselői, a nőegylet választmánya foglaltak itt helyet.

*) Mult számunkból tér szűke miatt kimaradt.

Szerk.

Itt látjuk a hadsereg képviselőit a vezérőrnagy, három ezredes s más törzstiszteket; az apátplébánost kíséretével; az alispán, az ügyész, az ügyvédi kar több tagja, a táviráda hivatal főnöke, a főgymnasium, nemkülönben a polgári iskola igazgatója; a kereskedelmi- és iparos kamara több tagja stb. jelentek meg itt kifejezést adni érdeklődésüknek.

E középponttal szemben a terem tulsó oldalán szintén nagy és kedélyes társaság van együtt, mintegy második góczpontját képezvén a társaságnak, de mely már jó kedvvel vesz részt a mulatók társaságában. E két gyupont mellett számtalan kis körök alakulnak, melyek mind fesztelenül, kitűnő jó kedvvel mulatunk.

Ez alatt az első négyesre megtörténik a jeladás és két nagy colonneban mintegy 60—70 pár áll fel. A szám nagyobb is lehetne, igaz, de a körülmények miatt — mivel aznap még három estély volt — legvérmesebb várakozást is felülmut. Hogy kik voltak e 60—70 pár? elősorolni nem lehet, elég annyit mondanunk, hogy a legszebb hölgykoszoru, mely Brassóban van, itt légyottot adott magának.

Azt hiszem, eléggé sikerült képét adtam az estélynek, s ha netalán valami hiány merülne fel, tulajdonítsa a t. szerkesztő ur annak, hogy én is kitűnően mulatván, nem vehettem minden dolgot észre. Tény az, hogy az estély kitűnően sikerült, a mi különben nem is volt kétséges, egyrészt régi jó hírre, másrészt azon odaadó buzgalom miatt, melylyel a választmányban lévő hölgyek az est sikerét biztosítani iparkodtak.

Végül nem tehetjük, hogy itt is ne fejezzük ki elismerésünket a katonai zenekar, s különösen karmestere igazán páratlan jó akaratának, melylyel közre működtek. A legújabb táncz darabok kitűnően előadva, s igazán oly hosszan játszva — s mégis szívesen ismételve: egyik főokai lehettek annak, hogy még a negyedik négyest is oly sokan tánczolták. Oly vig kedély, fesztelenség ömlött el az estélyen: hogy midőn reggel 4 kor a közönség oszlani kezdett, mindenki szomorú volt, hogy már vége a tánczrendnek.

Hogy recensionk teljes legyen, fel kell említenünk a pontos és jó kiszolgálást az étteremben, minőt ritkán lehet találni.

Sezzel röviden leírtuk az estélyt — kívánságunk a bucsú szavunk: bárha minden évben ily szép eredménynyel találkozhatnánk!

Cosinus.

Egyletek.

A négyfalusi polg. kaszinó f. hó 14-én igen fényesnek ígérkező tánczvigalmat rendez s arra következő meghívót bocsátotta ki:

A „négyfalusi polgári kaszinó“ által Csernátfaluban saját helyiségében 1885. év február hó 14-én a kaszinó alapja javára tartandó zártkörű tánczvigalomra. Henter Gábor b. elnök Bede Dániel, Domokos István, Fekete József, Gavrus János, Irk Albert, Lukács Károly, Magyarosi Ferencz, Ridély Róbert, Sipos János, Zichl János, bizottsági tagok.

Belépti díj: személyjegy 1 frt., családjegy 2 frt. Kezdet 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A hölgyek kéretnek egyszerű öltönyben megjelenni.

Helyi és vidéki hírek.

Városi közgyűlés volt f. hó 12-én. Tér szűke miatt a gyűlés lefolyásáról csak jövő számunkban referálhatunk.

Rendőrbál. A helybeli rendőrség által évenként rendezni szokott rendőrbál az idén f. hó 14-én szombaton fog a Redoute termeiben megtartatni.

Szerencsétlenség. Erzsébetvárosról írják lapunknak: Nagy Lajos, kir. törvényszékünk derék elnöke, a bírói kar egyik legtekintélyesebb és képzetebb tagja, hétfőn délben, a mint hivatalából hazaindult, az Apaffy-kastély előtt a jelen megsikamlott s oly szerencsétlenül esett el, hogy lábát törte. A részvét városunkban az ősz elnök balesete felett, általános.

Gróf Zichy Géza nagy-szebeni hangversenye, melyet az ottani vöröskereszt- és részben a szépitőegylet javára 8-án rendezett, — minden tekintetben fényesen sikerült. A jegyeket már napokkal azelőtt mind elkapkodták, s egyáltalán lázas érdeklődés nyilvánul a hangverseny iránt. A főúri művészen kívül még a magyar dalkör és a „Germania“-dalegylet működtek közre. Zichy grófot megjelenésekor a legelkessebb fogadtatásban részesítették. A hangverseny folyamán 3 babérkoszorút nyújtottak át az ünnepezt művészek; az elsőt Wächter Lina asszony helyezte a zongorára, a hangverseny kezdete előtt a vöröskereszt-egylet n-szebeni fiók-egylete nevében. A koszoru szalagjain a következő felirat volt: „Hogy ha neveddel büszkélkednek Magyarországon férfiai — Legyen szabad hazánk hölgyeinek lelkesedve nézni téged — esetleg megölelni.“ — Vadászatra jogosult ezzel szemben

És meghatottan csodálni művészeted. — Lelke-ült örömmel láttunk téged jönni; Áldva emléked, engedünk tőlünk távozni! — A vörös kereszt nagy szebeni fiók-egyletének női választmánya“. A második koszoru szalagjain, melyet a n-szebeni magyar hölgyek öt-tagu küldöttsége nyújtott át, a következő szavak voltak olvashatók: Zichy Géza grófnak a n-szebeni magyar hölgyek, 1885. február 8. Az ötös női bizottság tagjai a tricolor színeit feltüntető ruhában jelentek meg a művész előtt, a mennyiben a szónokló hölgy vörös a kíséretében levő hölgyek pedig páronként fehér és zöld színű ruhákat viseltek. A harmadik koszorut Stock Adolf nyújtotta át a városi szépitő-egylet nevében. Zichy gróf szokott elragadó művészetével három darabot játszott, melyeket aztán a szünni nem akaró tetszésnyilatkozatokra még negyedikkel töltött meg. Hangverseny után dr. Brennerberg Mór főispán díszes estélyt rendezett a művész tiszteletére, melyre a fentnevezett egyletek előjáróin kívül még számos városi notabilitás volt hivatalos.

Meghívó. „A magyar szent korona-országai vöröskereszt-egylete alsó árpási fiókja által“ az egyet javára és az egyleti tagok szaporítása céljából 1885. évi február 14-én Gróf Teleky örökössei alsó árpási udvarának épületeiben megtartandó tánczszal egybekötött tarisnyás estélyre tisztelettel meghívja a rendezőbizottság. Belépti-díj: Személyjegy 1 frt. — Családjegy 1 frt 50 kr. Kezdet est 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

Marhavész ütött ki Temesvárt a József külvárosban egyik tehenészeti telepen, hol az állatorvosi vizsgálat 8 beteg tehenet talált. A telepet azonnal elzárták s a városban szarvasmarháknak a közlegelőkre leendő kihajtását, a további intézkedésig betiltották; egyben a miniszteriumnak jelentés tétetvén, onnét egy vegyes bizottság ment le Temesvárra, az óvintézkedések megtételére, mely bizottság, mint értesülünk, az alvidéki megyés marhaállományait mind vizsgálat alá fogja venni ez alkalommal.

Megöregült szerkesztő. Berg O. F. a bécsi Kikirikri szerkesztője megöregült s már el is szállították a döbblingi elmebeteg intézetébe. Berg valaha kedvelt írója volt Bécsnek s ő termetette meg a lokális színműirodalmat, s egy időben Bécs összes színpadjain adták darabjait. Népszerűségét a Kikirikri élelzap alapította meg, melyet valódi osztrák és sokszor magyar-ellenes irányban szerkesztett. Az utolsó időkben háboruba került a bécsi zsidósággal, egy kicsit antiszemitazkodott is, főleg pedig a munkások érdekeit védte a zsidótőke által fizetett sajtó ellen. Berg 53 éves s kigyógyulása remélhető.

Kötél által halálra ítélte a znaimi törvényszék Rekas Ferencz eibesi lakost, ki a mult évi október 15-én Kosmak Jakab kocist a Brünn és Bécs közötti úton megátadta, megölte s kirabolta, a tőle elvett lovakot s kocit pedig Florisdorfban eladta, aztán megszökött s csak hosszas nyomozás után sikerült a csendőrségnek a gyilkost kézre keríteni. A végtárgyalásnál, mely folyó hó 6-án volt, a tettes bevallotta bűnét s így a törvényszék egyhangulag mondta ki a halálos ítéletet.

Közigazdaság.

Szabályrendelet a halászati jog gyakorlását illetőleg Brassómegeye területén.

(Folytatás.)

§. 7. A halfogás eszközzésére szánt különös szerkezetek és állandó készülékek, (mesterséges halfogók zárhalok és varsák) — a parttól derék szögben mérve közönséges vizállásnál a vízmeder szélessége felénél tovább nem terjedhetnek.

§. 8. Következő halfajtákat fogni, áruba bocsátani vagy venni ha szemőktől az uszanyig mérve legalább az itt megjelölt hosszúságot el nem érték tilos u. m. a galócza 25 ctmr. minden más pisztrang fajták továbbá a poszár kárász az angolna félék és fejez halak 20 ctmr. a harsa 40 ctmr.

9. §. Tenyésztési és ivási helyek különös rendőri oltalom alatt állanak. — Ezen helyek határszélén táblák állítandók fel, következők felirattal: „Tenyésztési és ivási helyek.“ — Jelzett helyeken az illető halfajoknak ivásideje alatt a nád- és fű-kaszálása kövek gyűjtése, porond és iszap elhordása nem eszközölhető. — Egyáltalában ezen helyekre hivatlanoknak menni nem szabad valamint házi réczék és ludak ily helyekre nem bocsáthatók.

10. §. A halászatra jogosultnak vidrákat, halászgémekeket, halászati vízében vagy annak közelében minden időben és tetszés szerint szabad elfogni, megölni vagy igazolvánnyal ellátott személyzetével elfogatni — Vadászatra jogosult ezzel szemben

ellenvetést nem tehet, az ily esetben elfogott elejtett állat felett azonban rendelkezhetik. — Vadréczeket és vadludakat pedig a halászat jogosult, ennek személyzete vagy a halászati jeggyel ellátott egyén se el nem foghat se meg nem ölhet, ha egyszersmind nem vadászati jogosult is.

11. §. A halászás éjjel, vagy is egy órával nap lemenete után és egy órával napkelte előtt tilos. — Oly fogó eszközök és készülékeket, melyek a hal állományt általában veszélyeztethetik a megyei hatóság esetenként úgy az egyes vízterületekre, valamint egyes vizekre nézt eltilthat.

12. §. Halvizekbe való bevezetése vagy bevetése oly anyagoknak, melyek a halakban vagy teljes pusztítást vagy tetemes kárt okoznak, tilos. — Azonban a gazdaszat vagy iparnak tulsulylyal bíró érdekében előforduló eseteknél ilyen anyagok bevezetése a halakban történhető kárt a legkisebb mértékre szorító rendszabályok szem előtt tartása mellett — a szolgabíró illetőleg polgármester által engedélyezhető. — Az erre szükséges készülékek költségeit az illető intézet tulajdonosa viseli, ha a kár csupán ipar üzlethől származik és a költségek a gazdaszati vagy iparüzlet jö-

vedelmével nem aránytalanok. — Ellenkező esetben a költségeket a halászatra jogot viseli egészben vagy részben. Ha az érdekelt ezen költségek felosztása irán nem tudnak megegyezni, ezen esetben szakértők meghallgatása után a szolgabíró, illetőleg polgármester határoz. — Ipar vagy más czélú oly vízi művek létesítésénél, midőn a fennálló törvények szerint hatósági engedély szükségeltetik, a tárgyaláshoz az érdekelt halászatra jogosultak is mindig meghívandók és indokolt megjegyzéseik tekintetbe veendőek.

13. §. A len és kender beáztatása folyó vizekbe általában tilos. — Ezen tilalom alól kivételt a szolgabíró vagy polgármester engedhet, hol a helyiség nem alkalmas czélszerű áztató helyek berendezésére és a folyóvizek használása a len és kender áztatásra nélkülözhetlen.

14. §. Mindazok 2 frittól egész 50 frittig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők, kik e rendszabály tilalmi és rendelvényei ellen vétnek, ismétlési eseteknél és súlyosító körülmények között, a kihágás 50 frittig terjedhető pénzbüntetéssel és 5 napig terjedhető elzárással együttesen alkalmazva, fog büntetendők. — Ugyan azon pénzbüntetés alá esik az is, ki jogosulat-

lanul halász eszközökkel ellátva halász vizek közelében találtatik. — A tilos halfogásnál használt halászati eszközök megsemmisíttetnek; törvény ellenesen áruba bocsátott, eladott, vagy elküldött halak és rákok a halász jogosultnak javára lefoglaltatnak. — Ha az illető jogosult kétség kívül meg nem állapítható a lefoglalt állatok befolyt vételára azon községi szegények alapját illeti, hol a letartoztatás történt. — Halászati czélra valló oly intézkedések és készülékek, melyek ezen rendes szabály 7. §. ellen állítottak fel, legrövidebb uton lerontandók.

(Vége következik.)

Brassai piaci árfoiyam.

Brassó, 1885 február hó 12-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.75	vétel 8.80	eladás.
ezüstpénz à 20	8.65	8.70	
Napoleon d'or	9.75	9.77	
Török lira	11.—	11.05	
Orosz imperial	10.—	10.02	
Arany	5.68	5.74	
Orosz papírrubel	128.—	129.—	

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

Harcz révén a győzelemhez!

(20b)

Daczára a sok gyanúsításoknak a valódi horgony Pain-Expeller ma mégis a legelterjedtebb és legkedveltebb háziszer. Ezek tudják saját tapasztalatuk folytán, hogy csúsz és köszvény ellen jobb szer nem léteznek, mint a valódi Pain-Expeller. Ezért joggal tanácsoljuk annak megpróbálását. Ár 40 és 70 kr. Készletheben a legtöbb gyógyszerárban. **Richter F. Ad. és tsa., Bécs.** — Főraktár Prágában az „arany oroszán” gyógyszerárban, Niklasplatz 7.

HEDWIG JÁNOS

zongora, pianino

harmiumó raktára.

BRASSÓ,

Szentlélek-utca 136 sz.

4-6

(21)

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna és Nagy utca sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furniok négyszög láb 3 krért kaphatók.

(7)

(34)

Ruhaszövetek

1-24

csak tartós gyapjuból középtermetű férfi részére

3-10 Méter	4-96 frt. jó gyapjuból;
egy	8.— „ jobb „
öltönyre	10.— „ finom gyapjuból;
	12-40 „ egész finom gyapjuból.

Utazó köntösök darabja 4, 5, 8-12 frtig. Nagyon finom öltönyök, nadrágok, kabát- és esőköppenyszövetek, Loden, cheviot, kamgarn, tricot, női- s tekeasztalkendők, peruvien s dosking nemű szöveit ajánlja

alapítva **STIKAROFSKY JÁNOS** 1866.

gyári raktár Brünnben.

Minták bérmentve. A szabómester urak részére minták bérmentetlenül. Utánvételek 10 frton felül bérmentve.

Raktáron van állandóan 15000 frtnál értékesebb posztó s így természetes, hogy nagy világüzletben sok 1-5 méternyi maradék (reste) van, úgy hogy kénytelen vagyok, ezeket leszállított áron elvesztegetni. — Minden józan gondolkodású ember belátja, hogy ezekből mintát nem küldhetek, minthogy sok száz mintánál nem maradna meg a posztóból semmi s így csak szédelgés, ha valaki maradék-mintákat hirdet, mert ez esetben a minta nem maradékból, ha nem a darabból való s e szándék könnyen átlátható.

Maradék, melyek nem tetszenek, becséréltenek vagy a pénz adatik vissza.

Levelezések német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtatnak el.

NAGYON JUTÁNYOSAN!

A sokoldalú kíváncsiaknak eleget teendő, a finom porcellánárak mellett középfinomságú raktáron tartok s azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. vevőközönségnek bámulatos olcsó árakat szabhatok. Nem kevésbé ajánlom gazdagon felszerelt

Tükör- és Üvegáru-raktáromot,

valamint valódi cseh üvegtábláimat minden színben és nagyságban; ezenkívül a legkülönbébb magyar mint csehországi gyármányu

ÖBLÖS ÜVEGEKET.

Továbbá van szerencsém ajánlani a gazdag választékban rendelkezésre álló legújabb arany- és faragott, valamint fekete és barna fényezett faparkányokat

KÉPKERETEK részére,

melyeknek elkészítését, valamint más tárgyakat is a legolcsóbb árak mellett magam elvállalom.

Szives próbavételre tisztelettel meghívja a nagyérdemű közönséget

MÜLLER KÁROLY,

(25) 3 4

Nagy-utca, szemben Montaldo cukrászszal.

Singerstrasse 15. **Pserhofer J.-féle** gyógyszerár **Bécsben**

„gold. Reliapsfiet”
Vértisztító labdacskok
ezelött egyetemes labdacsk neve alatt; az utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a labdacsk csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacsk számtalanszor és a legrovidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. 1 doboz 16 labdacscsal 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt. 5 kr. bérmentetlen utánvét mellett megküldéssel 1 frt. 10 kr. (1 tekercsrel kevésbé nem küldetik szét). Számtalan levél érkezett, melyek nőt hálát mondanak a labdacskot, melyeknek a legkülönfélébb és legsúlyosabb betegségekben egészsegít helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább ajánlja. A számtalan köszönő iratok közül időmellékelve közlünk néhányat. Waidhofen az Ybs mell. 1880 november 24.

Nyilvános köszönet!

Tekintetes ur! 1882-től óta szenvedtem aranyeres bántalomban és húgyrekedésben; orvosoltattam is magamat, de minden siker nélkül, bajom mind rosszabbá vált, úgy, hogy belek összezsugorodása következésként; teljes étvágytalanság állott be, s mihelyest csak a legcsékegyebb ételt vagy egy korty vizet nyeltem is le, alig bírtam a puffadás, nehézségek és fulladozás miatt egyenesen alálni, mígsem végre az ön, csaknem csodálatos hatású vértisztító labdacskai használatához folyamodtam, melyek nem tévesztették el hatásukat, s engeimet csaknem gyógyítottak bajomból tökéletesen megszabadítottak. — Minék következtében én a tekintetes urnak vértisztító labdacskai s más egyéb erősítő gyógyszerreént nem győzőm hála-m s elismerésemet elegendőképen kifejezni. — Kiváló mély tisztelettel **Oellinger János.**

Tekintetes ur! Oly szerencsés voltam vélelten az ön vértisztító labdacskaihoz jutni, melyek nálam csodákat műveltek! Ezek óta szenvedtem fejfájás és szédülésben, egy barátom az ön kitűnő labdacskaihoz átengedett nekem 10 darabot s ezen 10 darab labdacsk engem oly teljes tökéletesen helyreállított, hogy az valódi csoda. — Köszönet mellett kérek még 1 csomagot.

Friska, 1881 márcz. 13. **Pár András.**

Bécs, 1881. február 20. Mély tisztelettel **G. v. T.**

Csenei, 1874. május 17.

Tekintetes ur! Minthogy az ön „vértisztító-pilulái” feleségemnek, a ki évek óta idült gyomorhajban s csuszban szenvedett, nemcsak visszaadták az életet, hanem új ifjú erőt is öntöttek belé, más hasonló betegségekben szenvedők kérésére még két tekercs utánvétel mellett megküldésére kérem fel.

Mély tisztelettel **Spisstek Balázs**

Por labizadás ellen. Ezen szer elavoltítja szagot, épen tartja a lábbelit, és ártalmatlan szemnek van bebizonyulva. Egy doboz ára 50 kr.

Georg Pate pekturale-ja, sok év óta elhős, rekedség, hurut, mell- és tüdőhajok, gégebántalmak ellen legjobban és legkellemesebb segédszernek állalkodáson elismerve. 1 doboz ára 50 kr.

Tannochinir-hajkeles, Pserhofer J.-től laikusok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismerve, 1 csinosan kiállított nagy szelence 2 frt.

Egyetemes tisztító-só, Bullrich A. W.-től zavart emésztés minden következményei, ugymint felhagyás, szédülés, gyomorgyöres, gyomorbaj, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Valamennyi francia külföldességg nagy raktáron tartatik, vagy kívánatra pontosan s a legjutányosabban beszerzettik.

Élet-esszencia (prágai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű alatti bajok ellen, kitűnő házi-szer. Egy üvege 20 kr.

Pager-lalzsam, Pserhofer J.-től évek óta megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű tárgyajok és idült stb. ellen. 1 tévely 40 kr.

Chinai toltette-szappan, a legkötelesebb a Használat után a bőr hársónysima lesz és igen kellemes szagot tart meg. Igen sokáig tart és ki nem szárad. Egy darab 70 kr.

Postai küldemények 5 frt. aluli megrendeléseknél csakis az összeg előleges beiktatása mellett, nagyobb összegeknél utánvétellel is eszközölhetnek.